

KVĚTEN - ZKOUŠKA NAŠÍ VÍRY NEBO VKUSU

Měsíc květen je prubířským kamenem našeho vztahu k Marii. Jestliže celý rok můžeme zachovat neutrální postoj, v květnu nastává třibení. Oltáře Panny Marie tonoucí v záplavě květin, májové pobožnosti, dokonce leckdy s větší účastí než mše svatá, litanie a mariánské písně nás buď naplňují uspokojením a my se jich s radostí účastníme, nebo v nás (třeba i bezděčně) vzbuzují nechuť. Možná ji i vyslovíme: "Kdyby takovou pozornost lidé věnovali raději Kristu! Oltář ani svatostánek nikdy neviděly takové množství květin, v jakých se utápí socha Panny Marie. A k tomu ta forma zbožnosti zděděná po předcích, přeslazená, jakoby unikající z reality do jiného světa, plná vzdechů a superlativů, a písně bez valné věroučné i umělecké úrovně!"

A tak Maria, kterou známe z Písma jako pokornou služebnici Páně, skrytou, milující a odevzdanou, najednou působí konflikt nejen mezi věřícími různých vyznání, ale i uvnitř církve katolické, ba co víc - i v srdcích jednotlivých křesťanů. Není totiž snadné žít uvnitř církve, která se tak významně identifikuje s Marií (na ikonách mnohdy nelze poznat, zda jde o zobrazení Panny Marie nebo Nevěsty církve), a přitom k ní mít nevyjasněný vztah. Je možné být ve shodě s církví, která to tak "přehání" s Pannou Marií? Všimněme si, že problém má dvě strany: jednak co s Pannou Marií udělal Hospodin: "Od této chvíle mě budou blahoslavit všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný," (Lk 2, 48-49) a jednak co s ní děláme my (ne "z ní!"). Tedy problém naší víry a formy zbožnosti.

K jasné víře v to, co nám o Panně Marii říká zjevení (tedy nejen Písmo, ale i učení církve), jsme zavázáni svým vyznáním. Abychom ale mohli něčemu věřit, musíme to znát a pochopit alespoň do té míry, kam sahá náš rozum. Teprve na tomto přirozeném základu může Pán dostavět celou pravdu, kterou už nejsme s to rozumem zvládnout. Pokud ale odmítáme stavět základy - seznámit se např. s mariánskými dogmaty, snažit se pochopit, co je jejich obsahem, pak se nemůžeme divit, že nás Maria nechává na holičkách i ve zbožnosti. Tady se často skrývá "zakopaný pes" naší nechuti k májovým pobožnostem se sáhodlouhými litaniami a písněmi - prostě nevíme, o čem to vlastně všechno je. K určitému typu zbožnosti nás církev pochopitelně nezavazuje. Každá doba si vytváří takovou podobu zbožnosti, která jí nejvíce vyhovuje, a možná je pravda, že dozrál čas vyměnit "barokní" mariánskou zbožnost za střízlivější, věcnější, méně exaltované projevy, které by více odpovídaly našim vnitřním stavům. Měli bychom si ale uvědomit, že zapojení citů a představitosti patří k mariánské zbožnosti jaksi bytostně, těžko je můžeme opustit, aniž bychom opustili samotné tajemství Mariino.

Maria je totiž co nejužší spjata s tajemstvím vtělení Boha, který na sebe vzal lidství s veškerou jeho výbavou, tedy i se smysly a city. Prostřednictvím jeho lidství je zjevován Otec; v Ježíšových slzách vidíme soucit Otce, v jeho bolestných stenech se takřka dotýkáme Boží lásky k nám. Odpověď člověka se také musí projevovat prostřednictvím celé bytosti, nejen "tak nějak duchovně". Tělo, smysly, city potřebují vykoupění, protože se podílejí na pádu člověka. A právě Maria je pro nás klíčem a pravzorem takové celé, nerozdělené lásky. Ona dala Kristu jeho lidskou přirozenost, ve které se uskutečnilo toto smíření duše a těla s Bohem. Ona sama byla pro Synovy zásluhy zbavena dědičného hříchu, v ní se tedy plně realizuje nezkažené, uspořádané lidství: vášně a city v ní podléhají rozumu, který dává povel vůli k lásce. Všechno v Marii je zaměřeno jedním směrem - k milování nejvyššího Dobra. Barokní doba lépe než kterákoli jiná pochopila Boží úmysl zjevovat se skrze smyslově přístupný svět. Baroko vidí "skrze" hmotné skutečnosti duchovní svět, věčnost se prolamuje do času naší každodennosti a posvěcuje ho, proto tolik svátků a pobožností. Architektura, umění a liturgie této doby svědčí o tom, že závoj mezi časností a věčností, mezi hmotnou a duchovní skutečností byl téměř průhledný. Není divu, že v teologii i v duchovním životě hrála takovou roli Maria. Ona je totiž nejvýmluvnější obhajobou krásy a smyslu stvoření.

Hmotné skutečnosti, tělo, smysly, city tedy ke zbožnosti patří, zvláště k mariánské. Nepleťme si je ale s prázdnou sentimentalitou, která je právě naopak ukázkou porušeného lidství: lidství, které zapojuje pouze city, aniž by je podřídilo rozumu a aniž by je směřovalo ke skutečnému rozhodnutí vůle. Láska, která se nezastaví před žádnou překážkou, pro kterou žádná oběť není příliš velká - to je cíl našeho duchovního zranění. Jestliže nám na této cestě pomůže pocit bezpečí, něha, pocit oddané dětské důvěrnosti, který nám dává Maria, není to rozhodně v rozporu se základní pravdou křesťanství o vtěleném Bohu, který nazývá Marii matkou.

„POVOLÁNÍ“ ŽENY

Na počátku postního období jsem přemýšlela, na co bych se měla při svém „předvelikonočním“ rozjímání zaměřit pro letošek.

Doposud se mi vždy osvědčilo dávat si na dobu postu jasné a konkrétní úkoly – spíše méně než více.

Nápad stále nepřicházel a já si povzddechla: „To bude tím, že jsem tak utahaná a myslím na to, co jsem ještě nestihla.“ A bylo to. Jako by hrom uhořel – najednou jsem věděla, že to je ta správná myšlenka pro postní rozjímání. O některé ze svých postřehů bych se s vámi podělila.

V posledních deseti, patnácti letech došlo k rychlé proměně společnosti a současně, téměř bez povšimnutí, k významné změně role ženy. Ženy dostaly příležitost uplatnit se v mnoha nových profesních oborech, na vedoucích místech firem, dostaly příležitost být nezávislé na mužích. Současně s tím však mnohé přejaly i mužská schémata jednání a řešení problémů. To vše na úkor vlastní „ženskosti“, vlastní ženské přirozenosti a povaze. A tak se postupně stávají více zranitelnými, osamocněnějšími a nakonec žena neví, kým je. Jenom na doplnění – mnohé z výše řečeného je mistrně schováno za maskou srdečnosti, veselosti a profesionality; a věřte mi, vím, o čem mluvím.

Společnost a nejbližší okolí kladou na ženu ohromné a především nesplnitelné úkoly. Od moderní mladé ženy se očekává, že bude 24 hodin denně perfektně upravená, bude dokonalou matkou a manželkou, současně i dokonalou manažerkou; zvládá vařit, prát a žehlit, vždy ví, co se právě nosí a je IN – a to nejen v módě, ale i ve sportu, kultuře... Abych nezapomněla – dokonalá žena chodí pravidelně do fitnesscentra, věnuje se lyžování a navštěvuje masážní a relaxační salony. Ví, kdy si obléci „koktejlky“, a co je vhodné donést hostiteli při příležitosti vernisáže.... A to jsem ještě nezmínila pravidelné návštěvy třídních schůzek, pobyt s dětmi na vybraných zájmových kroužcích a kurzech....

Současná úspěšná žena je vždy dobře naladěná, usměvavá, ochotná každému v okolí podat pomocnou ruku, popřípadě ze své „pozice“ něco zařídit.

Že se vám to zdá přehnané? Možná, maličko, v zájmu názornosti. Ale za vším výše napsaným si stojím. Chce to velikou odvalu a sílu přetrhat všechna tato pouta, která navenek vypadají jako výkladní skříň svobody!

Ne, nejsem zatrpklá; ne, nechci se vracet ke striktně patriarchálnímu stylu života ani hanobit a snižovat ženské snahy o vlastní prosazení se ve společnosti. Jenom jsem při svých postních rozjímáních zjistila, že jedinou cestou ze současného bludného kruhu pomatení rolí a „perfektnosti“ je návrat na cestu Boha Otce – tam, kde nás ve svém stvořitelském plánu chtěl mít. Začít opět plnit svá prvotní poslání a dovolit si nebýt občas „IN“, dovolit si být unavená, umět říkat „ne“ na přehnané požadavky našeho okolí...

„Pane, vím, že není možné, abych ostatní změnila; jediné co mohu, je dovolit Ti, abys změnil Ty mne. Nabízím Ti sebe. Proměň mne, žij ve mě a skrze mne konej svou vůli.“

PS: Děkuji Otci Pavlovi, který mi (ať už záměrně či veden prozřetelností) nedávno daroval knihu Jo Croissant *Žena, neboli kněžství srdce*. Mnohé z myšlenek této autorky mi velmi pomohly v mých osamocených úvahách i při hledání a volbě správné cesty.

Mach

Slavnost mladých???

Diecézní setkání mládeže.

Existuje jedna taková akcička světového formátu. U jejího zrodu stál Jan Pavel II a její historie se počítá od roku 1985. Zkrátka, Květnou neděli církev slaví jako Světový den mládeže. V naší diecézi jsme tuto slavnost mohli prožít v sobotu před Květnou nedělí v Hradci Králové. A to společně se svými biskupi a dalšími mladými. Takže aby bylo jasno -

31. 3. 2007, 9:00, Královéhradecká filharmonie, Diecézní setkání mládeže.

Na takovém diecézku můžete zažít spoustu věcí: vysvětlovat spolucestujícím ve vlaku, že nejste ani skauti, ani pionýři, ale katolická mládež, zajezdit si v Tesco na jezdících schodech, zapívat si s diecézní skupinou VeKa, vyslechnout si katechezi, pozdravit se s panem biskupem, shlédnout scénky, sníst bagetu a vypít fruko. A pak taky třeba jít do hvězdárny, nebo ke svátosti smíření, zajít na skupinku o Exitu 316, nebo se kouknout na fotky z misí v Angole. Dalo by se říct, že vrcholem je společná křížová cesta a pak mše svatá v katedrále. A pak se dá jet domů a nebo třeba zajít na zmrzlinu či v parčíku u nádraží hrát člověče nezlob se.... Takže, no jak bych vám to řekla, zkrátka se těším, až za rok vyrazím na XXIII. Světový den mládeže. Nevím jestli zrovna do Austrálie. Každopádně si myslím, že to v Hradci taky bude stát za to.

(Pozn. XXIII. Světový den mládeže se bude slavit nejen na Květnou neděli, ale také na Světovém setkání v Australském Sydney.)

Marta Majvaldová

POCHOD PRO ŽIVOT 2007

Je sychravá sobota 24. března a 12 farníků z dolnočermenské farnosti se vydává auty do Ústí nad Orlicí, kde zahajujeme náš již několikátý pochod pro život. Na nádraží se k nám přidává další spřízněná rodina a tak vytváříme partu 22 nadšenců, kteří společně vrážejí do matičky Prahy.

Po příjezdu na hlavní nádraží jsme se vydali ke kostelu sv. Jiljí, kde jsme se zapojili do modlitby růžence. V kostele se shromáždilo asi jeden a půl tisíce lidí, toužících podpořit tuto akci.

V jednu hodinu začala mše svatá, které se zúčastnilo deset kněží a jeden jáhen. Působivé kázání hlavního celebranta a píseň Zdravas Maria přímo vedla k duchovnímu prožití eucharistie obětované za nenarozené děti. Po mši svaté jsme se shromáždili před kostelem, kde nás o dalším programu informoval Dr. Karas. Každý z nás zde dostal balónek s nápisem „50 let stačí“ a odebrali jsme se na Staroměstské náměstí. Balónky, které jsme dostali měly několik významů. Označovaly účastníka pochodu, dělaly radost dětem a jejich vypuštění symbolizovalo duši nenarozených dětí.

Velkým překvapením pro organizátory i pro mě byla velká účast mládeže i dětí a tak jsem se i já cítil mladý duchem, i když jsem byl jede z nejstarších.

Z provizorní tribuny k nám promluvila Dr. Rybová. Seznámila nás s některými fakty, například že za těch 50 let přišlo o život 3 200 000 dětí a stále jich denně takto umírá 70. Vystoupil zde také poslanec Hovorka, mladý demokrat Kříž a Dr. Joch, kteří nás nabádali k aktivitě a modlitbě. Dr. Karas nás vyzval, abychom se zapojili do systematického modlitebního společenství za záchranu nenarozených dětí. Toto společenství se nazývá KRUCIÁTA. Vzniklo z iniciativy laiků, kterým není život nenarozených dětí lhostejný. Toto společenství vzniklo v Polsku v roce 1980 a již přineslo své plody. Polsko jako první země východního bloku zrušilo zákon o umělém přerušení těhotenství. Bližší

informace o tomto společenství budou na nástěnce, prosím, připojte se.

Ze Staroměstského náměstí jsme se přesunuli na Václavské náměstí k soše svatého Václava. Chorálem svatého Václava a vypuštěním balónků byl Pochod pro život v šestnáct hodin ukončen.

Jan Hubálek

OPERA RUSALKA NA ZÁMECKÉ TERASE ZDARMA!

Mezinárodní hudební festival – Letohrad 2007 letos začíná v pátek 1. června 2007 ve 20 hod. v kostele Nanebevzetí P. Marie v Letohradě – Orlicí zajímavým koncertem italského varhaníka E. Cardí a žesťového sexteta Konzervatoře Kroměříž, které uvede z různých míst kostela velice zajímavý program. Bude to jistě veliký zážitek a proto se přijďte v předvečer velikého zahájení festivalově naladit. Protože hned další den je připravena jedinečná událost, která nemá v historii města obdoby. Ve 20 hodin začne na terase letohradského zámku scénické provedení opery Antonína Dvořáka RUSALKA. V provedení operního souboru divadla F. X. Šaldy z Liberce a v podání renomovaných sólistů budeme mít jedinečnou příležitost zažít krásnou atmosféru této nádherné pohádkové opery. Terasa bude pro veřejnost otevřena již od 18.30 hod. a od 19.30 h. začne předávání cen města, přijde F. V. Hek a předá cenu Grand prix. Představení Rusalky potrvá přibližně do 23 hod. O přestávkách pro Vás bude připravena možnost občerstvení. A nyní největší překvapení – vstup na toto představení je ZDARMA! Poprosíme Vás pouze o dobrovolný příspěvek do sbírky na opravu varhan kostela sv. Václava v Letohradě. Využijte této jedinečné šance, která se již v budoucnu nemusí opakovat. Vezměte své děti, příbuzné, pozvěte své známé...V případě nepříznivého počasí se uskuteční koncertní provedení opery v DK Letohrad.

V Letohradě se uskuteční ještě závěrečný koncert v neděli 10. června – opět s velice zajímavou dramaturgií. Od 15 hodin můžete slyšet italského varhaníka L. Zeccu na nové digitální varhany v zámecké hudební síni a poté společně přejdeme do kostela sv. Václava a uslyšíme tamní varhany, které nutně potřebují rekonstrukci. Druhá část koncertu bude věnována cyklu Missa brevis od Jiřího Pavlici v provedení sboru Familia Cantorum a jeho hostů. Z mimoletohradských koncertů upozorňuji na varhanní koncerty v Jablonném n. O. (neděle 3. 6. v 19 hod.) a v Horní Čermné (pondělí 4. 6. ve 20 hod.). Na těchto koncertech vystoupí francouzský varhaník F. Pitrois.

Čeká nás tedy opět krásné hudební jaro! Nenechte si ujít letošní jedinečný ročník!

Na festivalová setkání se těší

PhDr. František Vaníček, Ph.D.

Společnost F. V. HEKA

Město Letohrad

ve spolupráci s

MIKcentrem Letohrad,

Městem Jablonné nad Orlicí a

Římskokatolickou farností Letohrad

za finanční pomoci Pardubického kraje

a Nadace Život umělce

VÝZNAM A SMYSL FARÁŘE

Jakou roli pro nás hraje farář? K čemu ho potřebujeme? Jaký je to člověk?

Je to člověk stejný jako my, ale narozdíl od nás se vzdal běžného světského života a odevzdal se službě Bohu. Je to duchovní učitel, který vede lidi jakéhokoli věku cestou víry v Boha a církve. Vykonává duchovní dílo a posílá tím, že slouží mše svaté, křtí nové členy církve a biřmuje, oddává novomanžele, koná charitu, udržuje náboženské tradice, stará se o opravy kostelů, jejich výzdobu a vzhled. Při mších káže lidem, zajišťuje oslavy významných svátků, fungování chrámového sboru a rytmické scholy, pamatuje na zemřelé modlitbou. Věnuje se mladým lidem, pořádá mše pro děti a mnoho jiných aktivit. Stará se, aby byli lidé informováni o konání mší svatých a jiných událostech ve farnosti i diecézi letáčky či farními novinami a informacemi na vývěškách. To vše koná nezištně a z lásky k Bohu.

Jeho činnost je velice rozsáhlá, a proto není možné vše zde vyjmenovat. Mnoho lidí ani netuší, co vše musí farář dělat a co vše přitom musí obětovat. Je nám rádcem, učitelem, psychologem a z odpovědníkem - snaží se nám život ulehčit.

V dřívějších dobách byli faráři velmi uznávanými osobami a oporou společnosti. Především poskytovali lidem vzdělání. Učili je číst i psát, znát hudbu, zpěv a umění. Často byli rádci vladařů i politiků. Jejich postavení se však změnilo s dobou.

V dobách totality se komunisté obávali moci, intelligence a vlivu církve, neboť její názory byly uznávány mezi lidmi. Proto musela být vytláčena na okraj společnosti, aby totalitnímu režimu nebránila v moci a ovládnutí lidí. Mnoho kněží bylo pronásledováno, vězněno a týráno. Jiní mohli svoji činnost vykonávat pouze v omezené míře. Široké veřejnosti pak byla předhazována lež o církvi a jejím negativním působení. Mnoho lidí tomuto tvrzení věří dodnes, neuznává víru ani církve. Lidé jsou vůči církvi zahořklí a zaujatí především pro různé omyly a nespravedlnosti z její minulosti a současně ji dnes kritizují za až přílišnou konzervativnost.

Postavení faráře v dnešní době není jednoduché. Neustále se setkává s kritikou, někdy i s posměchem lidí vůči církvi. Většina duchovních je však i velkými osobnostmi, které i přes veškerou kritiku umí lidem odpustit a přijímat je s láskou a pokorou v srdci. Neboť jejich kroky vede Ježíš. Nabízí se proto dále lidem při mši svaté, kde jim předkládají víru svobodnou a čistou, pramenící ze srdce Kristova. Slova kněze mají při kázání probudit a připomenout lidem život a utrpení Spasitele, ale také je duchovně vést k řádnému životu. Z jistého úhlu pohledu vede kněz ale život odlišný od běžného, každodenního rytmu většiny svých farníků, a tak se mu někdy při kázání může stát, že se zmýlí či nestrefí svým názorem nebo postojem k dané situaci do názorů či přání věřících. Někteří lidé v kostele to přijmou, jiní ho za to zkritizují. I já byl občas kritikem kněží. Než jsem přišel na to, že i oni jsou jenom lidé se svými slabostmi a chybami. A chyby má každý člověk, a je jen na nás, abychom se za sebe navzájem pomodlili a odpustili, neboť ani my sami nejsme bez chyby a také hřešíme. A pokud toho nejsme schopni, nebo nemůžeme své antipatie překonat, máme stále možnost svobodně si zvolit faráře a kostel, do kterého budeme docházet.

Faráři by pak neměli zapomínat, že si je Bůh vyvolil, aby pomáhali a sloužili lidem stejně, jako sloužil Ježíš. Jestliže na to někdy zapomenou, neboť i oni jsou jenom lidé, měli by najít sílu odpustit sami sobě, a poprosit i věřící, aby jim odpustili, třeba při mši svaté. Toto je pravé pokání a víra v Boha.

Měli bychom si duchovních vážit pro jejich práci a pomoc lidem. My sami pak nesmíme zapomínat kněžím pomáhat. Oni potřebují nás stejně, jako my potřebujeme je.

Chtěl bych popřát všem farářům, ale i ostatním církevním hodnostářům, mnoho úspěchů a zdaru na jejich duchovní cestě, stále a pevně zdraví a otevřenou mysl. Ať nás vždy vítá jejich láska a víra v Boha a usměrňuje nás na naší cestě k Bohu.

S pozdravem René Nedvěď

TREFA DO VLASTNÍCH ŘAD

Dlouho jsem váhal, zda mám o tom napsat v našem Poutníku. O čem? Jak se my křesťané v našich autech chováme na komunikacích, konkrétně, když jedeme do farního kostela na bohoslužby. Až jsem si přečetl článek k tomuto tématu v Katolickém týdeníku od otce biskupa Radkovského. Ten řekl, že ohleduplnost a tolerance na silnicích vyplývá z příkazu lásky k bližnímu a z pátého přikázání Nezapomínej! Tehdy jsem si uvědomil, že by to měla být asi povinnost každého, připomenout řidiči jeho chybu v nedodržování pravidel silničního provozu. Kdyby se, nedej Bůh!, stala u nás dopravní nehoda, asi by mě „hryzlo“ svědomí.

Postřeh první:

Několikrát jsem si všiml, a sám jsem i zažil, že jsem musel uskakovat na chodník před rychle jedoucím autem. (Přiznávám, šel jsem po komunikaci, nikoliv po chodníku.) Pod kopcem to mnozí řidiči „rozpálí“ a dosti velkou rychlostí vyjedou ke kostelu. Pravda, mladší uskočí, ale co by se mohlo stát, kdyby hbitě neuskočila starší osoba a nebo vběhlo do cesty dítě? Výmluva, že dotyčná osoba šla po komunikaci a ne po chodníku, by asi u policie neobstála. Dennodenně se v novinách dočítáme o tragických střetech aut s dětmi. Předcházejme tomu a zpomalme!

Postřeh druhý:

Na Velký pátek jsem šel na bohoslužby. Bylo kolem 17.45 hod. Auty se sjížděli věřící na bohoslužbu. Když jsem byl u pošty, postřehl jsem, že auto odbočující ke kostelu neukázalo blinkrem směr odbočení. Přešel jsem silnici a sledoval „cvrkot“ na silnici a odbočování ke kostelu. Byl jsem šokován. Za tu malou chvíli ze 7 příjezdících aut, které odbočovaly ke kostelu neukázaly blinkrem směr odbočení 3 auta! Dva řidiče jsem poznal a mohl bych je jmenovat. Třetího jsem již nepostřehl, jel dosti rychle. Napadlo mě, jak citlivé svědomí mají tyto řidiči a zda si vůbec uvědomují, že hřeší proti 5. přikázání? Toto přikázání obsahuje i nedbalost jízdy a nedodržování dopravních předpisů a tím i ohrožování životů bližních.

Těmito postřehy nechci vůbec moralizovat. Chci jen připomenout **ohleduplnost řidičů** na silnicích a dodržování předpisů silničního provozu, které zvláště křesťanům by mělo být vlastní.

js.

AHOJ DĚTI!

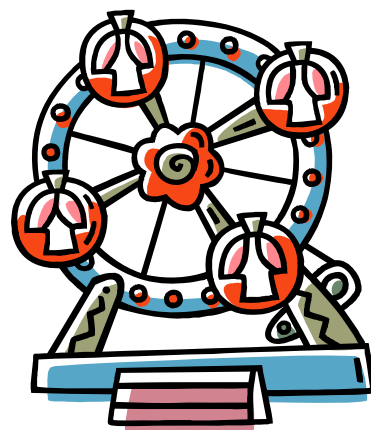
Prožíváme dnes další sváteční den v naší farnosti. Před třemi týdny jsme slavili Zmrtvýchvstání Pána Ježíše a vstoupili tak do velikonoční doby. Po tomto největším svátku v celém roce přichází na řadu poutní slavnost v naší dolnočermenské farnosti. Je to určitě pro nás všechny velice pěkný den. Vás, děti, pochopitelně už několik dní před vlastní poutí lákají nejrůznější atrakce. Ale neměli bychom přitom přehlédnout důležitou věc, kterou je hlavní důvod slavení pouti. Možná nebude na škodu si to zase po roce připomenout. Každý člověk slaví jednou ročně svůj svátek. Je to v den, kdy se v kalendáři objeví jeho jméno. Také každý kostel, protože je zasvěcen některému světcovi nebo Panně Marii, má podle toho své jméno a slaví svátek, tedy pout'. A protože náš farní kostel je zasvěcen svatému Jiří, jehož svátek jsme si připomněli 24. dubna, připadá na dnešní neděli poutní slavnost.

O sv. Jiří jsme si již povídali vícekrát. Jeho postava je znázorňována v boji s drakem a my tento obraz máme na hlavním oltáři. Určitě by se dalo říci, že sv. Jiří měl jednu z mnoha důležitých vlastností a tou je rozhodnost. Bez pevného rozhodnutí porazit draka by se určitě nedostavilo vítězství. Ale ještě důležitější bylo rozhodnutí se pro Pána Ježíše. To bylo dokonce tak pevné a silné, že zlomilo i sílu nejrůznějších mučení, kterým byl Jiří vystaven.

My si nyní povíme krátký příběh o jedné malé holčičce a vy dávejte dobrý pozor, abyste poznaly, co je v něm důležité.

Barunka už se nemohla dočkat nedělního rána. Měla totiž jet s maminkou na pout' k babičce. Jezdily vždycky vlakem a babička na ně čekávala na nádraží. Její chaloupka voněla pout'ovými koláčky a bylinkami. Po obědě se vypravily do nedalekého kostela na odpolední mši svatou. Barunce se zdálo, že to dnes snad trvá déle než jindy, ale bylo to spíš tím, že už se nemohla dočkat. Konečně – náměstí plné kolotočů, houpaček a stánků. Barunka honem neví, kam by chtěla jít nejdříve, ale pak zahlédne zvláštní kolotoč, na kterém ještě nikdy nejezdila, a ten vítězí. Čas utíká jako voda a maminka upozorňuje Barunku, že už budou muset za chvíli odcházet na nádraží. Barča zesmutní. Maminka jí podává ještě jednu desetikorunu na poslední svezení a chce se jít podívat do jednoho stánku. Barunka najednou začne silně váhat. Chtěla by jít ještě jednou na ten nový kolotoč, ale také by si chtěla koupit cukrovou vatu. Jenže to nejde. Neví, jak se má rozhodnout. Na vatu má obrovskou chuť, ale ten kolotoč byl také bezva...Stojí a váhá. Je jí skoro do breku. Najednou za sebou uslyší pláč. Stojí tam malý chlapec a utírá si oči. Barunka se ho ptá, co se mu stalo. „Mně se zakutálela desetikoruna tamhle pod auto a jinou už nemám,“ vzlyká chlapec. „Tak na, vezmi si tuhle,“ říká Barča a podává mu svou minci. Chlapeček se rozzárí, poděkuje a už běží na houpačku. Vtom se vrací maminka. Hned se ptá, na čem Barča byla. Ta jí povídá o všem, co se stalo. Jak se nemohla rozhodnout a pak o tom chlapečkovi. Maminka se na

ni usměje, pohladí ji po vlasech a z kapsy vyloví jinou desetikorunu. Podá ji Barče a povídá: „Mám radost, že jsi se takto zachovala a mám také pro tebe překvapení. Potkala jsem naši sousedku a ona mi nabídla, abychom s ní jely domů autem, takže můžeš ještě na kolotoč.“ Barča zajásala, skočila mamince kolem krku a pak hurá na kolotoč. Když se vrátila k mamince, ta se jen tajemně usmívala a schovávala něco za zády. Barča opatrně nakoukla a uviděla velikánskou cukrovou vatu...

I přes počáteční obrovskou nerozhodnost se nakonec Barča díky okolnostem dovedla rychle a správně rozhodnout. Jak byste jednaly vy na jejím místě?

(Otazníček)

Pro starší:

Možná i pro vás větší děti by mohl být Barčin příběh zajímavý. Nejprve se setkáváme s naprostou nerozhodností, co si ze dvou možností vybrat. U Barči to byly dá se říct maličkosti, i když pro ni v tom určitém okamžiku nesmírně důležité. Víme, jak častokrát váháme a nevíme, pro co se rozhodnout. Přemýšlíme, co by se asi mohlo stát, jak by to všechno vypadalo v případě, že se rozhodneme pro jednu z možností, a pak zase dlouze promýšlíme situace, kdybychom se rozhodli jinak.

U Barči toto váhání rázně vyřešil vzniklý problém. Viděla, že někdo jiný potřebuje pomoc a nezaváhala. Mnohokrát ale takto jasný signál nepříjde a my se kymácíme ze strany na stranu jako jazýček na vahách, kterému se nedaří zřetelně se přiklonit nikam. Často nás to stojí i spoustu energie a nesoustředíme se na to, abychom vnímali přítomný okamžik.

Je jasné, že člověk, aniž si to nějak zvlášť uvědomuje, se každý den rozhoduje o spoustě věcí. Co si obléci, co jíst, co udělat, jak strávit volný čas, koho navštívit... Ale jsou i rozhodování velmi závažná. Ta pak potřebují více času, více přemýšlení, aby nebyla unáhlená a byla správná. Možná už před vámi taková rozhodnutí stála.

Modlitba, kdy mluvíme s naším Pánem, kdy mu svěřujeme všechnu svou nerozhodnost, všechno váhání, by nám měla být tou největší pomocnicí. A nebojme se prosit o pomoc pouze v těch „velkých“ rozhodováních, s důvěrou odevzdáváme i ta drobná. Vždyť Pán zná každou naši myšlenku...

Prožíváme velikonoční dobu, a tak si třeba ve chvílích nerozhodnosti vzpomeňme na apoštoly. Ti se museli také rozhodnout i přes všechny těžkosti a strach, které prožívali.

A protože nám brzy začne i krásný mariánský měsíc květen, připomeňme si Pannu Marii a její rozhodnutí se pro Boží mateřství, pro Boží plán spásy.

(EJ)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V květnu 2007 oslaví:

89 let	pan Jan Sklenář	z Verměřovic	77 let	paní Žofie Moravcová	z Verměřovic
87 let	paní Marie Kovářová	z Dolní Čermné	75 let	pan Karel Štěpánek	z Dolní Čermné
85 let	paní Marie Hoffmannová	z Verměřovic	73 let	pan Václav Hrdina	z Dolní Čermné
84 let	paní Ludmila Švecová	z Verměřovic	72 let	paní Marie Vacková	z Dolní Čermné
84 let	paní Josefa Nováková	z Dolní Čermné	65 let	paní Božena Bednářová	z Dolní Čermné
84 let	pan Emil Appl	z Dolní Čermné	55 let	paní Anna Režná	z Dolní Čermné
81 let	pan Květoslav Seidlman	z Dolní Čermné	55 let	paní Ludmila Feltlová	z Verměřovic
80 let	paní Anna Seidlmanová	z Dolní Čermné	50 let	paní Jana Vávrová	z Dolní Čermné
80 let	paní Růžena Horáková	z Verměřovic	50 let	pan Jaromír Faltus	z Verměřovic
78 let	pan Stanislav Filip	z Dolní Čermné			

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byl pokřtěn a přijat do Kristovy církve:

v Dolní Čermné 14. 4. 2007 pan René Nedvěd z Ústí nad Orlicí

Panu Renému blahopřeji k jeho uvedení do křesťanského života a vyprošuji mu věrnost k daru křestního povolání.

Církevní manželství uzavřeli:

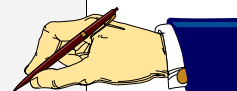
na Mariánské Hoře 28. 4. 2007 Petra Blažejovská z Lanškrouna a Roman Kubín z Lanškrouna
Novomanželům Kubínovým blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Pá 4. 5. – 20.00 hod.	Přednáška Prof. Jana Sokola – Biblické stvoření aneb křesťanství a evoluce Pořádá Česká křesťanská akademie
Čt 10. 5. – 19.30 hod.	Evangelický kostel v Letohradě Vratné lahve – ČR Jestliže někdejší ostrý spor mezi otcem a synem vedl k tomu, aby nám stárnoucí scenárista podal upřímnější a nemilosrdnější a zprávu o stavu duše v této etapě života, pak to byl spor blahodárný. Penzionovaný učitel češtiny Tkaloun je postavou, která své vrstevníky ujistí, že nejsou v úzkostech věku sami, a mladým pootevře dveře do komnat, kterými ještě neprošli Sál kina v Jablonném nad Orlicí
So 12. 5. – 14.00 hod.	Kuličkyjáda
Ne 13. 5. -14.00 hod.	Koupaliště v Jablonném nad Orlicí
Čt 17. 5. – 19.00 hod.	Den matek Sál Orlovny v Dolní Čermné Bratři Ebenové – koncert <i>Marek Eben</i> – zpěv, kytara, klávesové nástroje <i>Kryštof Eben</i> – klávesové nástroje, flétny, zpěv <i>David Eben</i> – klarinet a soprán saxofon, zpěv Předprodej v Kulturním a informačním centru, tel. č.. 465 641 371 Sále kina v Jablonném nad Orlicí
So 26. 5.	Vyhlídkové vrcholy <i>Trasy: pěší – 5,10, 19 a 33 km, cyklo – 30, 48 a 60 km</i> Start od 7 do 9 hodin na fotbalovém stadionu v Jablonném nad Orlicí

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Květen 2007				
6. 5.	Ne	5. neděle velikonoční	7.30	Kunertovi 300
			16.00	Vyhnálkovi 351
13. 5.	Ne	6. neděle velikonoční	7.30	Bednářovi 302
			16.00	Formánkovi 203
17. 5.	Čt	Nanebevstoupení Páně	19.00	p.Kunertová 177
20. 5.	Ne	7. neděle velikonoční	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
			16.00	Vágnerovi 102
27. 5.	Ne	Seslání Ducha Svatého, Boží hod svatodušní	7.30	Havlíčkoví 341
			16.00	Jurenkovi 160

Červen 2007				
3. 6.	Ne	Nejsvětější Trojice	7.30	Filáčkovi 332
			16.00	Formánkovi 202
7. 6.	Čt	Tělo a Krev Páně	19.00	Faltusovi 128
10. 6.	Ne	10. neděle v mezidobí	7.30	Millerovi 177
			16.00	Zpěvákovi 195
17. 6.	Ne	11. neděle v mezidobí	7.30	Bláhovi 457
			16.00	Formánkovi 83
24. 6.	Ne	12. neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 303
			16.00	Kunertovi 458
29. 6.	Pá	Sv. Petr a Pavel	19.00	Marešovi 172

AKCE VE FARNOSTI:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu na dětské bohoslužby	pondělí	30. 4.	16.15 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	30. 4.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	3. 5.	9.00 – 11.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků	čtvrtek	3. 5.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	4. 5.	dopoledne	Dolní Čermná a Petrovice
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	4. 5.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
zkouška chrámového sboru	pátek	4. 5.	20.00 h.	kostel Dolní Čermná

ANEKDOTA

Kněz si všiml, že jeden z jeho ministrantů stále mluví o detektivkách, které zrovna čte.

„To nic jiného nečteš?“ zeptal se ho.

„Ne“, přiznal chlapec.

Kněz mu půjčil Nový Zákon s doporučením, aby si ho přečetl. Za pár dnů se ho zeptal, jak se mu líbí.

„Je to moc napínavé,“ zrovna čtu, jak je Ježíš před Pilátem. Ale neříkejte mi, jak to dopadne!“

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle velikonoční
29. dubna 2007
18. týden / 2007

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 30. dubna - pondělí** po 4. neděli velikonoční, sv. Zikmunda, mučedníka, sv. Pia V., papeže
18.00 Dolní Čermná – za Oldřicha Pecháčka a syna
- 1. května - úterý** sv. Josefa, Dělníka, Svátek práce
7.30 Dolní Čermná – za farníky
19.00 Dolní Čermná – jen májová pobožnost
- 2. května - středa** sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
19.00 Dolní Čermná – za Petra Duška, manželku a oboje rodiče
- 3. května - čtvrtek** Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
6.45 Dolní Čermná – na úmysl dárce
19.00 Verměřovice – za zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
- 4. května - pátek** po 4. neděli velikonoční
první pátek v měsíci,
zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná – za nemocnou osobu
- 5. května - sobota** po 4. neděli velikonoční, první sobota v měsíci
6.45 Dolní Čermná – na úmysl dárce
19.00 Petrovice – za rodiče Kylarovy a Markovy

6. května - neděle – 5. velikonoční

- Dolní Čermná - 7.30 h. – za rodiče Majtánovy, zetě a duše v očistci
Verměřovice - 9.00 h. – za Oldřicha Šedaje, zetě a sestru Jiřinu
Mariánská Hora - 16.00 h. – za Jiřího Jandu a otce

Na tuto odpolední mši svatou pojede autobus. Vyjíždí v 15.20 h. z Verměřovic a pokračuje přes Petrovice, Dolní a Horní Čermnou na Mariánskou Horu. Po bohoslužbě se vrací autobus stejnou cestou zpět.

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 h. – do 18.55 h. a v pátek od 16.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem mše svaté. **Ve Verměřovicích:** ve čtvrtek od 16.00 h. – do 18.55 h.

Na Mariánské Hoře se zpovídá: v neděli od 15.30 h. – do 15.55 h.

MÁJOVÁ POBOŽNOST:

po celý měsíc květen: v úterý večer v 19.00 h., v ostatní dny po každé mši svaté ve farním kostele v Dolní Čermné a v neděli odpoledne po mši svaté na Mariánské Hoře.

Upozornění!

Upozorňujeme, že od první neděle v květnu (6. 5. 2007) budou bohoslužby v neděli:

v 7.30 h.- ve farním kostele Dolní Čermné

v 9.00 h.- ve filiálním kostele Verměřovice / Petrovice

v 16.00 h.- v poutním kostele na Mariánské Hoře

Každou neděli odpoledne na Mariánské Hoře se budeme modlit od 15.30 h. růženec a na konci mše svaté budou Loretánské litanie. Prosíme věřící, aby svojí účastí podpořili modlitbu růžence.

POUTNÍK, KVĚTEN 2007

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 10. května 2007, Poutník vyjde 27. května 2007

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková,

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.